

sent ad se imitandos alligere. Par est enim doctorum mores ad eos pervenire, qui ipsis dant operam: itemque par est, Prophetarum discipulos, imitatores eorum esse iustitiae, ita ut vitam nostram in precibus, Dei quoque cultu perpetuo traducamus, atque in ea re vitam, valetudinem, divitias, bonorum finem positum esse censeamus; ut Deum puro, & incorrupto animo deprecemur. Etenim, ut corpus solis lumine, sic animus precationum radiis illustratur. Si ergo cecitas calamitas est, sole aspicere non posse, quanta tandem est Christiani viri iactura, non assidue Deum precari, Christi quoque splendorem in animum precibus inferre.

Iam vero Dei benignitatem atque clementiam

θησαυρόν, ἵνα πρὸς τὸν οἰκεῖον ζῆλον πᾶν τὸ ἔπιγονόμυον ἔπιπαύσασθε δύνηθῶσιν. διαβαίνον γὰρ πρὸς ἡμᾶς τὸν ἰὼν διδασκάλων ἔπι σὺ ὁμιλῶντας τρόπον, καὶ τὰς τῶν πρὸς φητῶν μαθηταὶς μιμητὰς πρὸς ἡμᾶς φαίνεσθε τὸ ἐκείνων δικαιοσύνης, ἵνα πάντα τὸν χρόνον ἔπι πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆ ἔπι θεολατρείᾳ, ἢ μελέτῃ συζῶμεν, τὸ ζῶν, ἔπι τοῦ ἰσίου ἢ πλεόν, ἔπι τὸ πέρας ἀγαθῶν εἶναι νομίζοντες, τὸ πρὸς ἡμᾶς τῷ θεῷ μὴ χαρᾶς, ἢ ἀδιαφορίας ψυχῆς. ὡσπερ γὰρ τῷ σώματι φῶς, ἢ ἡλιος, ἔπι τῷ ψυχῆ πρὸς ἡμᾶς. εἰ οὐκ ἔπι πλεονάζουσα τὸ μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον, πόση ζημία Χριστιανῶ τὸ μὴ πρὸς ἡμᾶς συνεχῶς, ἢ ἔπι τὸ ἀχῆς τὸ ἔπι χριστοφῶς εἰς τὴν ψυχῆ εἰσαγαγῆν;

Καὶ τοις ἐκ αὐτῶν ἐκπλαγείη, καὶ θαυμάσθε τὴν τῷ θεῷ